

vilde blive flere Hundrede, maaske et endnu større Tal, der aftjente deres Værnepligt paa denne Maade, og det vil jo kun betyde, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var inde paa, at man skal have saa mange flere ind til at aftjene den almindelige Værnepligt. Det kan altsaa blive en dyr Historie for Staten, hvis man følger Forslagsstillerne og gennemfører Lovforslaget, som det foreligger.

Maar jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Udtalelser om, hvad det koster, sige, at for 1927—28 er vi nu nede paa 8 500 Kr. Det gaar altsaa stadig i en nedadgaende Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Petersen): Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremkom med den Bemærkning, at jeg varmt havde anbefalet Loven af 1913, og det er rigtigt. Det gjorde jeg, fordi det var et saa uhyre betydningsfuldt Princip, der dér blev gennemført. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har netop henvist til, at Danmark var det første Land, der gennemførte dette, at Samvittighedsgrunde skulde kunne være tilstrækkeligt til at fritage for Militærtjeneste.

Jeg sagde den Gang, at den, for hvem Samvittighedsgrunde var afgørende, vilde ikke lade sig afholde fra at tage denne civile Tjeneste, selv om den strakte sig over 20 Maaneder, men, som jeg fremhævede ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, man delte ingenlunde fra alle Sider dette Synspunkt. Jeg for mit Vedkommende gik ud fra, at det, det kom an paa, var at faa Princippet fastslaaet, saa vilde det nok efterhaanden gaa op for Folk, at det var urimeligt at fastsætte en ligefrem Straf for vedkommende og sige til ham: Hvis du vælger at følge din Samvittigheds Bud, skal du straffes med en meget længere Tjenestetid, end man ellers har. Nu er der gaaet 14 Aar, hvor man har fulgt denne Fremgangsmaade, og jeg spørger da: Er der nogen Mening i, naar man først har godkendt Princippet, at sige: Hvis du vælger den civile Tjeneste, skal du straffes med at gøre saa meget længere Tjeneste, end hvis du valgte den militære.

Der tales hele Tiden, ogsaa af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, om den uhyre Fristelse, der skal være til at vælge den civile Tjeneste i Stedet for den militære. Jeg ved ikke, hvorfor Fristelsen skal være saa overordentlig stor. Det Arbejde, der kræves ved Udførelsen af den civile Tjeneste, kan vel i alle Maader

være lige saa anstrengende og ligesaa byrdefuldt som det, der kræves under Militærtjenesten. Hvorfor skal man saa gaa ud fra paa Forhaand, at hvis man ordner Forholdet, saa at Tjenestetiden bliver nogenlunde ens, vil det gaa rent forfærdeligt? Den højtærede Forsvarsminister siger, at saa vil Udgifterne til Militærvæsenet stige yderligere, og at det maaske er det, vi stræber efter. Hvorfor skulde den Fristelse være der? Hvorfor skulde Folk, naar det ikke var Samvittighedsgrunde, der drev dem dertil, vælge den civile Tjeneste i Stedet for den militære? Jeg forstaaer det ikke.

Derimod forstaaer jeg overordentlig godt, at man siger som det ærede Medlem Hr. Pürschel — Udtalelserne fra den Side under mig jo ikke —, at naar Folk ikke vil indlade sig paa Militærtjeneste, saa skal de have en alvorlig Straf derfor — ja, det var just ikke de Ord, det ærede Medlem brugte, men det var Tanken. Naar man ræsonnerer paa den Maade, er der i og for sig ikke noget at sige til det, men hvorfor siger man saa 20 Maaneder? Hvorfor siger man ikke 20 Aar? Det vilde maaske netop være en Straf, der efter det ærede Medlems Mening nogenlunde svarede til den Forbyrdelse, vedkommende begik ved at følge sin Samvittigheds Bud.

Men ud fra en almindelig Betragtning forstaaer jeg ikke det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen indtager, og det Standpunkt, den højtærede Forsvarsminister indtager — det er egentlig ganske det samme: at det er ganske urimeligt, hvis man ordner det paa en saadan Maade, at det bliver væsentlig den samme Tjenestetid, vedkommende faar. Vedkommende skal under alle Omstændigheder straffes med en længere Tjenestetid.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, Venstres Ordfører, udtalte, at jeg i nogen Grad følte mig tilfredsstillet ved Ministerens Udtalelser. Nej, det sagde jeg ikke. Jeg føler mig ikke tilfredsstillet. Men jeg sagde, at det er dog i hvert Fald et Lyspunkt, at efter at Ministeren har begyndt med at sige, at det er et ganske urimeligt Forslag, der her er fremkommet, tilføjer han: Men jeg er for Resten inde paa den samme Tanke, at der kan finde en Nedsættelse Sted. Det er det, Ministeren vil overveje i Løbet af Sommeren, og saa faar vi jo til Efteraaret se, hvor langt denne Nedsættelse rækker.

Jeg kan vedblivende ikke forstaa, hvilke Indvendinger der kan rettes mod det foreliggende Lovforslags Tanke, at stille